

Nezaměstnanost je společenský jev odrážející vnejšším slova smyslu neúplné, respektive nedostatečné využití práceschopného obyvatelstva ucházejícího se o práci. Tato makroekonomická kategorie se měří pomocí míry nezaměstnanosti, jež je podílem nezaměstnaných na celkovém počtu ekonomicky aktivního obyvatelstva, vyjádřený v procentech.

Na trhu práce vytváří poptávku po práci zaměstnavatel, nabídku zaměstnanec, který svou práci prodává za mzdu. Na tomto trhu nefungují standardní mechanismy vyrovnávající nabídku a poptávku po pracovní síle prostřednictvím ceny (mzdy). Působení přizpůsobovacího mechanismu je oslabeno specifickými rysy trhu práce. Takovým rysem je hlavně to, že předmět výměny (to, s čím se obchoduje) je součástí lidské existence (toho, kdo obchoduje).

Rozhodování jednotlivců pro koho pracovat a rozhodování firem koho zaměstnávat není založeno pouze na ceně práce - na mzdě, ale závisí na všech výhodách a nevýhodách práce a pracujících. Dalším rysem je dlouhodobá povaha vztahů na trhu práce. Je neekonomické zbavovat se produktivních zaměstnanců při prvních příznacích poklesu poptávky po produkci, stejně tak je pro zaměstnance výhodné setrvat u jedné firmy po delší čas. Třetí rys, kterým se odlišuje trh práce od trhů obecně a který souvisí s prvním zmiňovaným, jsou extrémní rozdíly mezi lidmi a pracemi.

Charakteristická je také segmentace na trhu práce. V praxi existuje velké množství relativně samostatných trhů, oddělených územně či profesně. To má za následek snížení vlivu sil konkurence na trhu práce a vysvětluje, proč existují velké rozdíly mezi mzdami různých skupin a územních celků